

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1228-3/2022
Érkezett:	2022 JÚL 11. Elektronikus
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	

Hiv.sz: IV/1228-2/2022.

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

hianypotlas@mkab.hu

Tárgy: Alkotmányjogi panasz – egységes szerkezetben - a Fővárosi Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. sorszámú jogerős ítélete és a Kúria Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámú – felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó - végzése ellen

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján – [redacted] peres indítványozónak - a Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perében született bírósági határozatok ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt
terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg:

- a Fővárosi Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. sorszámú, 2022. január 20. napján jogerős ítélete és
- a Kúria Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámú, 2022. április 22. napján kelt felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzés alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérem *elsődlegesen* Tisztelt Fővárosi Törvényszéket, hogy a Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. ítélete és a Kúria Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámú végzése végrehajtását – az alperes 2021. május 28-án kelt 79106/2/2021. sz. határozatára is kiterjedően – az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján felfüggeszteni szíveskedjék.

Kérem *másodlagosan* Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszéknél az Abtv. 61.§ (1) bekezdés b) pontja alapján hívja fel a Budapest Főváros Kormányhivatala 2021. május 28-án kelt 79106/2/2021. számú határozatával kapcsolatos, jogerős ítélete végrehajtásának felfüggesztésére.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I. A Fővárosi Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. sorszámú jogerős ítélete

1) Az alperes a 2021. május 28-án kelt 79106/2/2021. számú határozatával a felperes tulajdonában álló [REDACTED] ingatlanra árverés kifizetés tényét feljegyezte. A bejegyzés (feljegyzés) alapjául dr. Nagy Henrik önálló bírósági végrehajtó 2021. február 15-én kelt 127.V.509/2013/139. számú árverési hirdetménye szolgált. A határozat jogalapja az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 6. § (1) bekezdése, a 29. §-a, a 32. § (1)-(4) bekezdései és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:167. § voltak. A jelenlegi szabályok alapján a felperes indítványozó a közigazgatási eljárásban fellebbezést nem tudott igénybe venni, ezért keresetindításra volt kötelezve (kényszerítve).

2) A felperes keresetében a határozat megváltoztatását kérte, akként, hogy az árverés tényének feljegyzése iránti végrehajtói kérelmet – az ingatlan-nyilvántartási határozat megváltoztatása mellett – a bíróság utasítsa el. Kifogásolta, hogy a határozat nem tartalmazza a feljegyzési iránti megkeresés érkezésének időpontját, ezért sérti az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtására kiadott 109/1999. (XII.29) FVM (a továbbiakban: Vhr.) 5. § (2) bekezdését. A végrehajtó hirdetményét 2021. március 23-án vette kézhez, azaz a végrehajtó megszegte a veszélyhelyzet idejére irányadó végrehajtói kézbesítési és intézkedési szabályokat. Sérelmezte, hogy az árverés tényét az alperes a hirdetmény érintettekkel történt közlésének hiányában, a közlés igazolása nélkül jegyezte fel, ezzel pedig megsértette az Inytv. 29. § bekezdése alapján alkalmazandó, a végrehajtásról szóló 1990. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 143-144. §-át. Állítása szerint a Vht. jogszabályhelyei az

Inytv. 29. § bekezdésében írt, törvény más rendelkezésinek felelnek meg. Indítványozta, hogy a bíróság szerezzé be a végrehajtótól a hirdetmény érintettekkel történt közlésére szolgáló igazolásokat.

Az alperes védiratában a határozatban foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Perköltségigénnyel élt. Ismertette a bejegyzés alapját képező hirdetményre, mint okiratra irányadó Inytv.-beli rendelkezéseket. Hangsúlyozta, hogy az ezekben foglalt követelményeknek a hirdetmény megfelelt, különös figyelemmel az Inytv. 34. § (1) bekezdésére. Vitatta, hogy az érintettekkel történt közlés ellenőrzése feladata lenne, arra egyik a felperes által hivatkozott jogszabály sem teremt alapot.

3) A Fővárosi Törvényszék a keresetet alaptalannak tartotta és azt elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30 000 Ft (a továbbiakban: harmincezer forint) perköltséget, továbbá a magyar államnak – az adóhatóság külön felhívására – 30 000 Ft (harmincezer forint) le nem rótt kereseti illetéket.

A fellebbezést kizárta.

A bíróság az elutasító rendelkezését az alábbiakkal indokolta:

„[5] A bíróság a jogerős ítéletében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) és 85. § (1) és (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségét eltérő törvényi rendelkezés hiányában a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a vitatott közigazgatási cselekmény megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

[6] A bíróság elsőként a felperes eljárási szabályszegésre hivatkozását vizsgálta. A Vhr. 5. § (2) bekezdésének szövege alapján megállapította, hogy a felperes által hiányolt adatot (a megkeresés érkezését) nem a határozatnak, hanem a bejegyzésnek kell tartalmaznia. Azt a felperes sem állította, hogy az érkezés ideje az árverés tény feljegyzésből hiányozna a tulajdoni lapon, ezért az alperes jogsértése e körben nem volt megállapítható.

[7] Az anyagi jogi jogsértések tekintetében a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alpereshez érkezett árverési hirdetmény alkalmas volt-e arra, hogy bejegyzés (feljegyzés) alapjául szolgáljon, annak ellenére, hogy a felperes a hirdetmény szabályszerű közlését vitatta.

[8] Az Inytv. 29. § első mondatára figyelemmel az árverés ténye feljegyzésének - ha törvény másként nem rendelkezik - olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata (a továbbiakban: okirat) alapján lehet helye, amely az előbbi tény keletkezését igazolja, továbbá a bejegyzés alapját képező okirat tartalmazza a feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett tulajdonos jogosult részéről (bejegyzési engedély).

[9] A bejegyzés (feljegyzés) alapját képező okirattal szemben támasztott egyik követelmény az, hogy a tény keletkezését igazolja. Az, hogy mely okiratok igazolják a tény keletkezését értelmezéssel állapítható meg.

[10] Az ingatlanárverés esetére a Vht. 143. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az árverést a végrehajtó árverési hirdetménnyel tűzi ki. Ezt a 144. § (1) bekezdése szerinti személyeknek - köztük a felperesnek - kell kézbesíteni.

[11] A Vhr. 30. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az árverés tényét és időpontját a bírósági végrehajtó vagy a hatóság által megküldött árverési hirdetmény alapján kell feljegyezni.

[12] Az előbbi jogszabályhelyek alapján az árverési hirdetmény olyan okirat, azon belül is közokirat, mely az árverés kitűzés tényének keletkezését igazolja.

[13] Azonban az Inyvtv. 29. §-a – a felperes állításával szemben – nem vonatkozik a hirdetmény érintettekkel való közlésének igazolására, azaz a Vht.144. §-ára a következők miatt.

[14] Az Inyvtv. 32. § (1) bekezdés f) pontja az okiratokra további alaki, tartalmi kellékeket határoz meg a következőképpen: az okiratnak - ahhoz, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgálhasson - tartalmaznia kell: az érdekelt megállapodását, a bejegyzett jogosult bejegyzést engedő - feltétlen és visszavonhatatlan – nyilatkozatát.

[15] Az árverési hirdetményekre speciálisan az Inyvtv. 34. § (1) bekezdésében foglaltak irányadók. Eszerint a bejegyzés alapjául szolgáló végleges hatósági határozat tartalmára e törvény 32. § (1) bekezdésében foglaltak az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a határozatnak és a bejegyzésre irányuló megkeresésnek - az érdekelt lakcímén túl - vagy az érdekelt természetes személyazonosító adatait vagy az érdekelt családi nevét, utónevét és személyi azonosítóját kell tartalmaznia, továbbá a felek megállapodását a hatóság rendelkezése pótolja.

[16] Az árverés kitűzés tény esetében nem lehet szó az Inyvtv. 32. § (1) bekezdés f) pontjában írt felek közti megállapodásról, csak a 34. § (1) bekezdésében írt hatósági rendelkezésről. Ennek következtében nem megkövetelhető az Inyvtv. 29. § első monda utolsó bekezdésében írt bejegyzési engedély sem. Az Inyvtv. 29. §-ban írt jogszabály eltérő rendelkezésére utalás tehát a felperes állításával szemben nem a Vht. 144. §-ra utal, hanem arra, hogy a bejegyzési engedély szükségességétől az Inyvtv. 34. § (1) bekezdése alapján el lehet tekinteni az árverési hirdetményről. Mindez a jelen esetben azt eredményezi, hogy az árverés tény kitűzés esetén az ingatlanügyi hatóság azt ellenőrzi, hogy a felperes nevesített adatait és az árverés tény feljegyzése iránti megkeresést az árverési hirdetmény tartalmazta-e. Azt azonban nem, hogy az árverési hirdetmény közzétele jogszerűen megtörtént-e.

[17] Következtes a joggyakorlat abban, hogy az ingatlanügyi hatóság regisztratív szervként nem ellenőrzi a megkereső szerv eljárását, arra megállapításokat nem jogosult tenni. Az ingatlanügyi hatóság az Inyvtv. 29. §-ából kiindulva az okiratok tartalmi, alaki kellékeit ellenőrzi, abból a célból, hogy az okirat bejegyzésre alkalmas-e. A felperes keresetében nem tudott olyan jogszabályhelyet megnevezni, vagy olyan jogszabályértelmezést előadni, amely alapján a feljegyzés feltételét képezné a hirdetmény közzétele.

[18] A [16]-[17] pontban írt indokok alapján az alperesnek nem kellett vizsgálnia, hogy az árverési hirdetmény közzétele a Vht. szerint szabályszerű volt-e. Emiatt a perben nem bírtak jelentőséggel azon felperesi állítások sem, melyek a hirdetmény közzetésének szabálytalanságára vonatkoztak. Ezen megállapításból következően a közzételek időpontjára nézve indítványozott bizonyítás a perben szükségtelen volt, ezért a bíróság elutasította az indítványt.

[19] A bíróság tehát nem tartotta megállapíthatónak a Vht. 143. §-144. §-ainak alperes általi megsértését. A bíróság mindezek alapján arra jutott, hogy az alperes határozata a kereseti kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

[20] A bíróság a felszámítással egyező összegben ítélte meg a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján irányadó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján az alperesnek a védírat megszerkesztéséért és a tárgyaláson részvételért a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § alapján járó munkadíjat.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási jogvita elbírálása iránti közigazgatási per illetéke 30 000 Ft. A bíróság a perben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték viseléséről az Itv. 59. § (1) bekezdése, valamint a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján

alkalmazandó, a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, 98. §-a, 101. § (1) bekezdése, valamint a 102. § (6) bekezdése alapján rendelkezett.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki."

II. Az elsőfokú jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelme

4) A Fővárosi Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. sorszámu elsőfokú, jogerős ítélete ellen felperes a Kp. 117.§ (1) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Kp. 117.§ (4) bekezdése alapján a kérelem befogadhatóságának okát felperes a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása;

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége;

alpontja tekintetében jelölte meg.

Felperes kérte, hogy a Kp. 118. § (2)-(3) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet fogadja be.

Felperes indítványozó

- elsődlegesen kérte, hogy a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Fővárosi Törvényszék 28. K. 704457/2021/13. sz. jogerős ítéletet helyezze egészében hatályon kívül és kötelezze a Fővárosi Törvényszéket új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára; állapítsa meg a Kp. 115.§(2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp.110. § (3) bekezdése alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költségét.

- másodlagosan kérte, - amennyiben az elsődleges felülvizsgálati kérelem nem vezetne eredményre - hogy a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogerős ítéletet változtassa meg, a megtámadott - Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztály által hozott 79106/2/2021. sorszámu, 2021. május 18. napján kelt határozatot helyezze hatályon kívül, és kötelezze az alperest új közigazgatási eljárás lefolytatására.

Állapítsa meg a Kp. 115.§(2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp.110. § (3) bekezdése alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költségét.

A felülvizsgálati eljárási költségét felperes 60.000,- Ft összegben jelölte meg.

Kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

5) Felperes indítványozó úgy vélte, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében szükséges a felülvizsgálati kérelem befogadása, az alábbiakra tekintettel.

a) Felperes indítványozó ezzel kapcsolatban jelezte, hogy az árverés tényének feljegyzéséről van szó, amelyet, mint jogilag jelentős tény, az az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 17.§ (1) bekezdés 19. pontja tesz lehetővé.

Az Inytv. 17.§ (2) bekezdésében az (1) bekezdés 19. pontjában foglalt feljegyzés – mint amelynek az ingatlan-nyilvántartásban való feljegyzésének elmaradása az egyébként ahhoz fűződő joghatást nem érinti – nem szerepel. Erre tekintettel a feljegyzés elmaradása esetében árverés nem tartható meg!

Ebből következően az önálló bírósági végrehajtó által az ingatlan-nyilvántartási hatóságnak megküldött [Inytv. 26.§ (8) bek., 28.§ (1) bek.] árverés kitűzése tényének bejegyzése iránti végrehajtó intézkedés (árverési hirdetmény) felperes álláspontja szerint csak akkor jegyezhető

be, ha a végrehajtó előtt ezzel kapcsolatos eljárás befejeződött: azaz a végrehajtó az intézkedést meghozta, és az intézkedését kézbesítette a jogszabályban foglalt címzetteknek. Csak ekkor felel meg a végrehajtó megkeresése az Inytv. 34.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Inytv. 32.§-ában foglaltaknak. Az árverési hirdetmény akkor végleges, ha a végrehajtó azt a címzetteknek kézbesítette, és az ellen a címzettek nem nyújtottak be jogorvoslatot (végrehajtási kifogást). Felperes utal arra, hogy az Inytv. 29. § (1) bekezdésében foglalt szabály csak a külön törvényben, a Vht. rendelkezéseiben foglaltakkal együtt alkalmazható.

b) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 143.§ (1) bekezdése értelmében a végrehajtó az árverést árverési hirdetménnyel tűzi ki. E törvényhely meghatározza az árverési hirdetmény tartalmi követelményeit.

A Vht. 144.§ (1) bekezdése tartalmazza, hogy az árverési hirdetményt kiknek a részére kell a végrehajtónak kézbesítenie, továbbá a (2) bekezdés szabályozza, hogy az árverési hirdetményt hol és mennyi ideig kell kifüggeszteni.

A Vht. 145/B. §-a tartalmazza, hogy az árverés az „árverési hirdetmény közzétételét” követő 60. napnak a végrehajtó által meghatározott 8-20 óra közé eső órájáig tart.

Ebből is levonható az a következtetés, hogy a címzettek való közlés és a kifüggesztés mint közzététel ideje a feltétele az árverés megtartásának.

E körben felperes utal arra, hogy részére sem került sor az árverési hirdetmény határidőben történt kézbesítésére, azt a felperes 2021. március 23-án vette át.

Mivel az ingatlanügyi hatóság nem követelte meg annak igazolását, hogy az árverési hirdetmény közlésére sor került-e címzetteknek, felperes szerint 2021. február 15-én kelt 127.V.509/2013/139. számú árverési hirdetményében foglalt árverés kitűzése ténye feljegyzését az ingatlan-nyilvántartásba nem lehetett volna feltüntetni, így a hatóság határozata jogszabálysértő volt, amelyet a közigazgatási bíróság jogszabálysértéssel hagyott helyben a kereset elutasításával.

6) Hivatkozott arra, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége pedig abban jelentkezik, hogy az árverés (tényének) a feljegyzése az ingatlan árveréssel történő értékesítésének kijelölésére szolgál. Ezért alapvető jelentőségű, hogy ezzel kapcsolatban a végrehajtó intézkedését az adós még azt megelőzően megismerhesse, hogy a végrehajtó az árverés tényét az ingatlan-nyilvántartásban kéri feljegyezni. Ebben az eljárásban ugyanis nem a végrehajtást kérő (mint jogosult), hanem a végrehajtó van az ingatlan-nyilvántartásban kérelmezői jogállásban.

Nem felel meg ennek a társadalmi követelménynek az az olyan végrehajtói eljárás, ha az adós az árverés tényének a feljegyzését az ingatlan-nyilvántartási hatóság határozatából tudja meg, mert a végrehajtó már azt megelőzően a kezdeményezi az árverés feljegyzését az ingatlan-nyilvántartási hatóságnál, hogy az kézbesítésre került volna az érintetteknek.

Felperes álláspontja szerint a végrehajtó eljárás az árveréssel kapcsolatban akkor fejeződik be, ha az árveréssel kapcsolatos végrehajtói intézkedés az érintettek és egyéb szervek részére a Vht. alapján közlésre került. Felperes szerint csak ezt követően kerülhet sor az ingatlan-nyilvántartásba az árverés tényének feljegyzésére. Az árverésről történő végrehajtói intézkedés az előtt nem tény, hogy azt a végrehajtó még a felekkel, és a jogszabályban előírt más címzettekkel nem közölte.

Ezt támasztják alá a felperest megillető, az Alaptörvényben foglalt [I. cikk (1)-(3) bek., XXIV.. cikk (1) bek., XXVIII.cikk (1)] alapvető jogok.

A Kp. 117.§ (1) bekezdése alapján felperes az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatához a jogszabálysértés bizonyítását és részletes indokolását mellőzi.

7) E felülvizsgálati beadványban felperes a Kp. 115.§ (1) bekezdése alapján jogszabálysértésként rögzítette - a felülvizsgálat indokaiul - a következőket:

A) Eljárási jogszabályok megsértése

a) Felperes szerint az ingatlan-nyilvántartási ügyben a végleges közigazgatási határozat nem kétfokú eljárásban született.

Erre tekintettel a Kp. 8. § (1) és (3) bekezdése értelmében a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát a bíróságnak tanácsban lett volna szükséges elvégeznie, és az érdemi határozatát meghoznia, mivel nincs olyan törvényi szabály, amely az egyesbíró eljárását lehetővé tette volna.

A per tárgya nem a Kp. 8.§ (3) bekezdés e) pontjában foglalt „hatósági nyilvántartás vezetésével” kapcsolatos per volt, hanem ingatlan-nyilvántartási hatósági eljárásban született határozat bírósági felülvizsgálata, amely eljárást nem a felperes, mint közigazgatási eljárást kezdeményező ügyfél, hanem az önálló bírósági végrehajtó kezdeményezte.

Az Ákr. V. fejezete, amely „Hatósági bizonyítvány, Igazolvány és Nyilvántartás” címet viseli, a 97.§ (1) bekezdése „jogszabályban meghatározott adatok” nyilvántartásba történő bejegyzésére, módosítására, nyilvántartásból való törlésére szolgál. Felperes szerint a per tárgya nem a nyilvántartásba bejegyzett adatokkal kapcsolatos jogszabálysértés, hanem az ingatlan-nyilvántartási eljárásban hozott határozat felülvizsgálata volt.

Erre tekintettel felperes szerint egyesbíró nem járhatott el, így felperes szerint a bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva.

b) A Fővárosi Törvényszék – a [18] bekezdésben foglaltak szerint, a felperesétől eltérő jogi álláspontjára tekintettel – nem került tisztázásra és megállapításra a perben releváns tényállás: nevezetesen az önállóbíróági végrehajtó az árverés kitűzésére vonatkozó árverési hirdetményt mikor adta ki a címzettnek, az a címzett részére – a 2021. február 15-ei keltezésre tekintettel - mikor került kézbesítésre.

Felperes a keresetlevelében a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021.(III.6.)Korm. rendelet (Veir2.) 1.§-a szigorított védekezést írt elő a rendelet hatályba lépése (2021. március 8.) és 2021. április 19-ei között. Felperes erre tekintettel kérte vizsgálni, hogy a végrehajtó részéről a Vht. 143-144. §-ában foglaltak szerint az árverési hirdetmény kézbesítésére mikor kerültek sorra az érintett személyek részére.

A Veir2. 7.§ (1)-(2) bekezdése előírta, miszerint „a végrehajtó a természetes személy lakóingatlanának árverezése iránt – legkorábban a szigorított védekezés megszűnését követő 15. napon intézkedhet. A végrehajtó a természetes személy lakóingatlanának folyamatos árverezése iránti hirdetménye kapcsán a lakóingatlanra érkező vételi ajánlatot tenni kívánó

árverező felhasználói nevének és jelszavának aktiválása iránt legkorábban a szigorított védekezés megszűnését követő 15. napon intézkedhet.”

Állította, hogy fentiekre tekintettel mivel nem volt helye végrehajtói kézbesítésnek 2021. március 23-án, valamint 2021. február 25-től április 26-ig folyamatos árverezés történt, felperes álláspontja szerint az árverés sem lett volna bejegyezhető, mert felperes részére az árverési hirdetmény kézbesítése – a felperes által a végrehajtóhoz a kézbesítés iránt írt EPAPÍR-20210308-15988 beadványában foglaltak szerint (amelyben kifogásolta, hogy az árverési hirdetmény részére nem került kézbesítésre), csak 2021.március 23-án történt meg. A szigorított védekezés ideje alatti kézbesítés joghatállyal nem járt, így az árverés feljegyzésének csak a szigorított védekezés megszűnését követő 15 nap után, a megismételt kézbesítést követően lett volna helye. Erre azonban a Végrehajtói Iroda részéről nem került sor.

A bíróság ezzel kapcsolatban tényállást nem állapított meg, az ítélet indokolása a fentiekkel kapcsolatban érvelést nem tartalmaz, a Veir2. alkalmazásával kapcsolatos jogszabálysértést a bíróság nem vizsgálta. Ennek oka pedig feltehetően az, hogy felperes bizonyítási kérelmét [Keresetlevél XIII. rész 2. pontja] a bíróság szükségtelennek tekintette, hiszen a bíróság a végrehajtó iratainak beszerzéséről sem intézkedett, hogy azokat a felek megismerhessék és a perben felhasználható lehessen.

Az ingatlanok árverezésére és kiürítésére a veszélyhelyzet ideje alatt alkalmazandó eltérő intézkedésekről szóló 229/2021. (V. 5.) Korm. rendelet hatályba lépésére tekintettel az 1.§ (1)-(2) bekezdésében foglalt tilalom felperes álláspontja szerint az árverés feljegyzésének is akadálya volt – az alperes határozata meghozatala idején - 2021. május 18-án.

Mindezekkel kapcsolatban azonban a jogerős ítélet hallgat, rendelkezést nem tartalmaz, miközben a kereset elutasításáról dönt. [Kp. 84.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346.§ (4)-(5) bekezdésének megsértése, a Kp. 85.§ (1)-(2) bekezdése megsértése, a Kp. 86. § (1) és (4) bek. megsértése; Kp 78.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 320.§ (3) bekezdésének megsértése.

Felperes indítványozó szerint a bíróság határozatában a fentieket is el kellett volna bírálnia, amelyre tekintettel a teljes felperesi kereset tekintetében nem lehetett volna a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elutasító döntést hozni.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet jogszabálysértő.

B) Anyagi jogi jogszabálysértések:

c) Felperes szerint az árverés kitűzése tények feljegyzése az ingatlan-nyilvántartásba jogszabálysértéssel került sor.

Az Inyvtv. 34.§ (1) bekezdése „végleges” hatósági határozat vagy jogerős bírósági határozat alapján teszi lehetővé a tény feljegyzése bejegyzését.

Felperes szerint a végrehajtó árverési hirdetménye akkor végleges, ha az kézbesítésre került a Vht. 144. §-ában foglalt címzettek részére, valamint kifüggesztésre került a Vht. 145.§-ában foglalt szerveknél.

Teljes abszurd állapothoz vezetne, ha a címzetteknek való kézbesítés nélkül az ingatlan-nyilvántartásban feljegyzett, kitűzött árverésre sor kerülhetne. Az ilyen eljárás nem felelne meg az Alaptörvény XXIV. cikkben foglalt nem részhajló eljárásnak sem.

A jelen perbeli esetben az önálló bíróság végrehajtó az árverést 2020. február 15.-én kelt árverési hirdetményével tűzte ki, míg a felperesnek az árverési hirdetmény - csak felperes külön kérelmére - 2021. március 23-án került kézbesítésre.

Az Inyvtv. 34. § (1) bekezdésben foglalt bejegyzés alapjául szolgáló „végleges határozat” – az indokolás [15] bekezdésében foglaltaktól eltérően - nem az ingatlan-nyilvántartási hatóság által hozott határozat, hanem az Inyvt. 29.§-a szerinti hatósági bejegyzés iránti kérelem alapjául szolgáló, a kérelmező (külső) szerv által keletkeztetett közokirat.

A hatósági eljárásban és perben a bíróság vizsgálata alapján nem merült fel, hogy a végrehajtó által megalkotott árverési hirdetmény véglegesnek volt-e tekinthető.

Felperes szerint az árverési hirdetmény nem volt „véglegesnek” tekinthető, mert az nem került kézbesítésre a címzettek részére. Felperes szerint a végrehajtó intézkedése akkor végleges, ha az a címzettek részére kézbesítésre került. Ez a véglegesség – felperes szerint az Ákr. 82.§-a rendelkezésének adaptálására figyelemmel - akkor állhat be, ha az érintettek részére kézbesítésre került, és azt hatóság már nem változtathatja meg.

d) A fentiekkel hasonló következtetésre kell jutni abban az esetben is, ha az árverési hirdetményt „bírósági határozatnak” tekintjük.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi) 162.§-a értelmében a „A bírósági végrehajtó eljárása nemperes eljárás, a hatáskörében tett intézkedése mindenkire kötelező”.

A bírósági végrehajtó eljárásával szemben a Vht. XVI. fejezetében szereplő „A végrehajtás foganatosításával kapcsolatos jogorvoslat” részben foglalt végrehajtási kifogás [Vht. 217-217/A-2017/B.§-a] tekintendő olyan jogorvoslatnak, amely a végrehajtó intézkedését az Inyvtv. 34. § (1) bekezdése szerinti „jogerőssé” teszi.

Az Inyvtv. 29. §-ban foglalt ” – ha törvény másként nem rendelkezik – „szövegezés” felperes szerint vonatkozik az árverési hirdetmény tekintetében a véglegessé válást vagy jogerőssé válást lehetővé tevő Vht. 143-144.§-ában foglalt kézbesítési és közzétételi kötelezettség teljesítésére.

Ezért a Fővárosi Törvényszék jogszabálysértéssel állapította meg és indokolta meg a [16]-[17] bekezdésben, hogy a keresetet miért tartja alaptalannak.

Az önálló bírósági végrehajtó árverési hirdetménye a végrehajtó hatósági intézkedése. Nem magánokirat, amellyel kapcsolatban az Inyvtv. 32. § (1) bekezdése az okirat tartalmi feltételeit megállapítja, hanem közokirat. Felperes nem állította, hogy az árverés kitűzése tényének feljegyzése az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése bejegyzési engedélyt követelne meg. Azonban a feljegyzéshez az Inyvtv. 34.§ (1) bekezdése **végleges határozatot, vagy jogerős bírósági határozatot követel meg.** Felperes szerint a végrehajtó által az árverés kitűzése tényének feljegyzésére nem volt megfelelő: mert a végrehajtó megkereséséből nem volt megállapítható hogy az „árverési hirdetmény”-nyel kapcsolatos végrehajtói okirat „végleges” vagy „jogerős-e.

Felperes szerint egyik – a bejegyzéshez szükséges – lényeges körülmény sem állt fenn.

A felperes így a jogerős ítélet [19] bekezdésében foglalt indokolást nem tartja jogszabályszerűnek.

Felperes szerint, mivel az önálló bírósági végrehajtó az árverés kitűzése tények feljegyzése iránti ingatlan-nyilvántartási eljárásban nem igazolta, hogy az „árverési hirdetmény” véglegesnek tekintendő, illetve jogerősnek minősül, (amelyhez természetsszerűleg a végrehajtó nyilatkozat és a kézbesítéssel kapcsolatos iratok csatolására lett volna szükséges) ennek hiányában az árverés tényének a feljegyzése tárgyában hozott határozat jogszabálysértő.

III. A Kúria Kfv. VI.37.296/2022/2. sorszámu, 2022. április 22-én kelt végzése, a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról.

8) A Kúria a 2022. április 22-én kelt – és indítványozó részére 2022. május 20. napján kézbesített – Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámu – Öttagú Tanácsban hozott - végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. [I/1 irat]
A Kúria a befogadást nem tartotta indokoltnak, az alábbi indokokra tekintettel:

„[6] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[7] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[8] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[9] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[10] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, továbbá a még hatályban lévő irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[11] A Kúria megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel

kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes által a kereseti kérelemben állított jogsértést (árverés ténye feljegyzésének szabályszerűsége) érdemben megvizsgálta, és ítéletében részletesen megindokolta, hogy a keresetben előadottakat miért nem látta igazoltnak. A Kúria e körben nem észlelte azt sem, hogy a bíróság határozata az egységes joggyakorlattal ne lenne összhangban.

[12] **Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva** - Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. **E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon.** A felperes saját ügyében hozott, ingatlan-nyilvántartási hatóság konkrét ingatlanra vonatkozó tényről feljegyző döntése elleni perben hozott határozat kapcsán szélesebb körű társadalmi jelentőséget, illetve társadalmi érintettséget a Kúria nem tartott megállapíthatónak.

[13] Az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét a felperes nem valószínűsította, ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. E követelménynek nem tesz eleget önmagában az eljárási jogsérelemre, illetve az eljárási szabályszerűségekre hivatkozás. A felperes befogadási kérelmében ilyen okot nem vetett fel, ezért az ügy érdemére kiható jogszabálysértés hiánya miatt sem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok - Kp. 117. § (4) bekezdés második mondatában irtaknak megfelelő a kérelem hiányában - érdemben nem volt vizsgálható.

[16] A Kúria ezt meghaladóan a felülvizsgálati kérelem befogadását – figyelemmel a Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó mondatára – más okból sem találta befogadhatónak. A felperes felülvizsgálati kérelme felsőbbbíróági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[17] A kifejtettre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[18] A törvényi feltételek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása indokolt.”

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

- 1) Felperes indítványozó az elsőfokú bíróság által hozott jogerős ítélet ellen
 - a 2022. március 11-én kelt beadványában felülvizsgálati kérelmet,
 - a 2022. április 12-én kelt beadványában pedig alkotmányjogi panaszt.
- 2) A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a 2022. április 22. napján kelt Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámu végzésével megtagadta.

3) Az Alkotmánybíróság főtárgya, dr. Bitskey Botond úr, az alkotmányjogi panasz tekintetében a 2022. május 27. napján kelt IV/1228-2/2022. sz. levelében a jogerős ítélet elleni alkotmányjogi panasz tekintetében hiánypótlást rendelt el, továbbá kérte a felperes indítványozó nyilatkozatát, hogy a felülvizsgálati kérelemre vonatkozó kúria döntés ismeretében az alkotmányjogi panaszt fenntartja-e, illetve kiegészíti-e a Kúria végzésének felülvizsgálatára irányuló kérelemmel.

4) Felperes indítványozó a 2022. március 11-én kelt alkotmányjogi panaszt fenntartja, és jelen beadványban kiegészíti az Abtv. 27.§ szerinti – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti – a Kúria Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámú végzése megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasszal.

A két bírói határozat elleni alkotmányjogi panaszt egységes szerkezetben terjeszti elő.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

1) Felperes jogi képviselője a Fővárosi Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. sorszámú elsőfokú, jogerős ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz hiánypótlási iratát 2022. június 09. napján vette át, így a 30 napos hiánypótlási határidő [21+9 nap] **2022. július 09. napján járt le.** Azonban mivel e lejáratí idő munkaszüneti napra (szombatra) esett, az indítványozó az alkotmányjogi panasz hiánypótlási iratát július 11-én (hétfőn) - késedelem nélkül - terjeszti elő, a hianypotlas@mkab.hu elektronikus levelezési címre.

2) Felperes jogi képviselője a Kúria Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámú végzését 2022. május 20. napján vette át, így a végzés elleni 60 napos alkotmányjogi panasz ideje (11+30+19 nap) 2022. július 19. napján jár le.

Erre tekintettel a Kúria végzése elleni alkotmányjogi panaszt indítványozó az elsőfokú bírósággént eljáró Fővárosi Törvényszék útján is elektronikusan benyújtja.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

1) Felperes indítványozó érintettnek tekintendő, mert a Fővárosi Törvényszék és a Kúria a határozatait felperes kérelme alapján hozta meg, amely az indítványozóra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszékhez a 2022. március 11. napján P-23 úrlapon előterjesztett – jogerős ítélet elleni – alkotmányjogi panaszban kért határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet a mai napig nem bírálta el, indítványozó e beadványában kérte, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 61.§ (1) bekezdés b) pontja alapján hívja fel a bíróságot az alkotmánybíróági eljárás befejezéséig a jogerős bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztésére.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1) Alapjogsérelem, amely bírói döntést érdemben befolyásolta a következő.

a) Az önálló bírósági végrehajtó által kiállított árverési hirdetmény nem került kézbesítésre az ingatlan tulajdonosának és a többi címzett részére való kézbesítés is kérdéses; azonban a végrehajtó ezt az ingatlanügyi hatóságnak az árverés tényének feljegyzése érdekében megküldte, az ingatlanügyi hatóság pedig az árverés tényét az ingatlan-nyilvántartásba a felperes tulajdoni lapjára bejegyezte. Az árverés folyamatban létéről a felperes indítványozó harmadik személyektől értesült, amelyre tekintettel kérte a végrehajtótól külön kérelemben az árverési hirdetmény megküldését. A jogorvoslati jogát a végrehajtóval szemben csak ezt követően tudta gyakorolni, amikor az ingatlanügyi hatóság a határozatát részére kézbesítette. Indítványozó álláspontja szerint a végrehajtó az árverési hirdetményt annak véglegessége előtt (a végrehajtási kifogás 15 napos határideje eltelte előtt) nem küldhetette volna meg az ingatlanügyi hatóságnak az árverés tényének feljegyzésére; valamint az ingatlanügyi hatóság a kézbesítés és a véglegesség vizsgálata nélkül a végrehajtó megkeresésére nem jegyezhetette volna fel az árverés tényét az ingatlan-nyilvántartásba. Az ingatlanügyi hatóság határozatát indítványozó közigazgatási bíróság előtt keresettel támadta meg, azonban a kereset elutasításra került, és a bíróság kötelezte felperes indítványozót eljárási illeték és perköltség megfizetésére. Mindezek az indítványozó alapjogsérelmét idézték elő.

b) A törvényszék az ingatlanügyi hatósági határozat bírósági felülvizsgálata során a három hivatásos bíró helyett egy hivatásos bíró által hozta meg az ítéletet és járt el. A bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva. A bíróság az eljárás során nem teljesítette a felperes indítványozó arra vonatkozó bizonyítási indítványát, hogy a bíróság keresse meg a végrehajtót az árverési hirdetmény kézbesítésével kapcsolatos adatok és iratok megküldése végett. Mindezekre tekintettel a törvényszék eljárását nem lehet tisztességes eljárásnak tekinteni, mert nem 3 bíró járt el, és nem adott a bíróság lehetőséget arra, hogy a 3. személynél (bírósági végrehajtónál) levő iratokat a felek és a bíróság megismerje, ezt a tényállás megállapításánál figyelembe vegye és megállapítsa, hogy a végrehajtó hatósági megkeresése az árverési hirdetmény alapján az árverés tények feljegyzése iránt „végleges” határozatnak tekintendő-e? Az indítványozónak nem volt jogi lehetősége sem a közigazgatási határozat elleni fellebbezésre, sem az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésre, amellyel sérült a jogorvoslathoz való alapvető joga.

c) A Kúria a felperes indítványozó – jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással előterjesztett - felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta azon indoknál fogva, hogy a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és ab) alpontja alapján a kérelem nem fogadható be. Kifejtette, miszerint a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva - Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A felperes

saját ügyében hozott, ingatlan-nyilvántartási hatóság konkrét ingatlanra vonatkozó tény feljegyző döntése elleni perben hozott határozat kapcsán szélesebb körű társadalmi jelentőséget, illetve társadalmi érintettséget a Kúria nem tartott megállapíthatónak.

Indítványozó szerint a Kúria határozat – a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) alpontja tekintetében contra legem született, mert az indokolásban foglalt érveknek nincs jogszabályi alapja, a Kp. preambuluma és 2.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a feladatát – így a Kúria is – a Kp. kapcsán a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben a hatékony jogvédelem képezi. Erre tekintettel a Kúria végzése nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének.

d) Indítványozó szerint amíg az árverés kitűzéséről szóló, az önálló bírósági végrehajtó által hozott hirdetmény kézbesítésére a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 143-145.§-ai alapján nem kerül sor az érintett személyek részére, valamint nem kerül sor az érintett szervek részére kifüggesztésre és záradékolásra, addig a végrehajtó az árverés tényének feljegyzését az ingatlan-nyilvántartási hatóságnál nem kérelmezheti. Az ilyen végrehajtói eljárás sérti az árverés alá eső ingatlan tulajdonosának és bent lakóknak az alapvető jogait: az emberi méltósághoz való jogát, a tulajdonhoz való jogát, a magán- és családi életének, otthonának tiszteletben tartásához való jogát, az otthon nyugalomát. Indítványozó ezt azzal is alá kívánja támasztani, hogy ezáltal az árverése iránt érdeklő vevők már hamarabb információhoz jutnak az árverésről, mint maga a tulajdonos, és a tulajdonos köteles „eltűnő” az árverési vevők zaklatását, még azelőtt – bár az árverés már az interneten van – azonban a végrehajtó részére még azt mivel nem kézbesítette, az árverési hirdetményről nincs is tudomása, és az ellen jogorvoslással sem tudott élni.

2) Az ügy kapcsán felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdések a következők:

a) Az ingatlanügyi hatóságnak az önálló bírósági végrehajtó árverési hirdetménye alapján az árverés tényének az ingatlannyilvántartásba való feljegyzése iránti megkeresése tekintetében szükséges-e vizsgálnia azt a feljegyzés tárgyában való döntés meghozatalakor, hogy a megkeresés – figyelemmel arra, hogy a végrehajtó előtt eljárás – nemperes eljárás – végleges-e vagy jogerős-e, hogy a feljegyzésre sor kerülhessen.

b) A közigazgatási tevékenység során az ingatlanügyi hatósági eljárásban - a fellebbezési eljárás megszűnése következtében - az ingatlanügyi hatóság határozata elleni keresetlevelet a közigazgatási bíróság egyesbíró vagy három hivatásos bíró által létrehozott tanácsban bírálja el. Az egyesbíró által hozott ítélet megalapozza-e a tisztességtelen bírósági eljárás következményeit.

c) Megfelel-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való alapvető jog érvényesülésének, hogy a közigazgatási határozatok ellen nincs fellebbezés, és a közigazgatási ügyekben hozott bírósági határozatok ellen is fellebbezés (hatósági ügyekben) kizárt.

d) A Kúria a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontját a Kp-ben nem szabályozott további követelményekkel – különösen ha azok nincsenek összefüggésben a közigazgatási cselekménnyel megvalósított jogszabálysértéssel - a felülvizsgálati kérelem befogadását illetően kiegészítheti-e, amelyre hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

e) Indítványozó szerint nem tekinthető a végrehajtó által lefolytatott nemperes eljárás folytán született árverési hirdetmény kibocsátása folytán az ingatlanügyi hatósági eljárás tisztességes és részrehajlás nélküli hatósági eljárásnak, ha az ingatlanügyi hatóság az árverési hirdetmény kézbesítését (és véglegessé, illetve jogerőssé válását) nem vizsgálja, és e nélkül jegyzi fel az ingatlannyilvántartásba az árverés tényét. De nem tekinthető pártatlan eljárásnak az olyan bírósági eljárás sem, mely ilyen módon az árverés tényének feljegyzéséről hozott közigazgatási határozatot törvényesnek tekinti anélkül, hogy a végrehajtótól beszerezné az árverési hirdetmény kézbesítésével, kifüggesztésével, záradékolásával kapcsolatban keletkezett adatokat és iratokat, és az erre vonatkozó felperesi bizonyítási indítványt elutasítja.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1) Indítványozó az I-II. fokú bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapítja:

I. cikk

- (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.
- (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.
- (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz [...].

IV. cikk

- (1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz

VI. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. [...]
- (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmét.

XIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.
- (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXIV. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket megindokolni.

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

- (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

- 1) A megsemmisíteni kért bírói döntések indítványozó szerint az alábbi indokok miatt sértik az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

a) Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme **[Alaptörvény I. cikk (1)- (3) bek.].**

Indítványozó szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget az alperest megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek.

A törvényszék ítélete és Kúria végzés ezzel kapcsolatos indokolást nem tartalmaz.

A törvényszék a közigazgatási perben – a tényállás feltárása végett - nem szerezte be az önálló bírósági végrehajtótól a felperes ingatlanára kibocsátott árverési hirdetmény kézbesítésére vonatkozó adatokat és iratokat. A tisztességes eljáráshoz pedig hozzá tartozott volna, a bíróság törvényes megalakítása a felperes keresete elbírálásához.

A Kúria a végzésében is kiemelte, hogy nem a közigazgatási perben hozott ítélet számára az alapvető jelentőségű kérdés a felülvizsgálati kérelem befogadása tekintetében, hanem – [9] bekezdésben foglaltak szerint. „**A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.**”

Nyilvánvaló, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) preambulumban foglalt azon egyik cél, miszerint – **a közigazgatási bíróságok által a közigazgatás jogsértő tevékenységével szemben nyújtott jogvédelem és jogorvoslat**

biztosítása– egyik bíróság előtt sem volt meghatározó jelentőségű, mert ezzel kapcsolatban az Alaptörvény 28. cikkében foglalt törvényértelmezési szabályt „félretették”.

a) Emberi méltósághoz való jog sérelme (Alaptörvény II. cikk)

Felperes emberi méltóságát sérti, hogy sem a perben, sem a felülvizsgálati kérelem elbírálása során nem jelentett kellő érvet az a tény, hogy a 2021. február 15-én kiállított árverési hirdetmény alapján az ingatlanügyi hatóság az árverés tényét feljegyezte, úgy, hogy még az árverési hirdetmény a címzettek – így a felperes - részére sem került kézbesítésre, de már az árverés licitje a honlapon megkezdődött.

Felperes harmadik személyektől szerzett tudomást az árverésről, és kérte a hirdetmény kézbesítését. A felperes erre tekintettel jogorvoslati jogát sem tudta gyakorolni a végrehajtó intézkedése miatt az árverés megkezdése előtt.

Az eljáró végrehajtó, ingatlanügyi hatóság, és a bíróságok eljárásában a felperes, mint ember nem számított, csak az árverés tényének az ingatlan-nyilvántartásba való minél hamarabb – a törvények megsértésével - történő bejegyzése.

Az emberi méltóság tiszteltben tartásához való jog alapvető feltétele, hogy az emberre vonatkozó, jogait és kötelezettségeit érintő információk – különösen ha azt a polgárral szemben az Alaptörvény C) cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint az Alaptörvény és más jogszabályok alapján kényszer alkalmazására jogosult állami szervek hozzák - kellő időben eljussanak, és így a határozat kézbesítésére sor kerüljön, még annak végrehajtása előtt.

Kézbesítés hiányában a tisztességes (közigazgatási) eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sem képzelhető el, tehát a kézbesítés hiánya döntő tényező, hogy az embert nem vették „emberi számba.”

c) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítását, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem az ember életének megéléséhez, az emberi kötelezettségei teljesítéséhez lehetővé teszi az emberi együttélés keretei között az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, amely az ember életének biztonságát képes folyamatosan megteremteni.

Ezen alapjog betartása esetében nem kerülhet sor olyan eljárásra, mint a felperes esetében történt: hogy az önálló bírósági végrehajtó előtti nemperes eljárásban a végrehajtó által hozott árverési hirdetmény alapján az árverés ténye feljegyzésére az ingatlanügyi hatóság által – a végrehajtó megkeresésére - ; továbbá az árverési eljárás megkezdésére hamarabb kerüljön sor, mint ahogy az érintett tulajdonos részére az önálló bírósági végrehajtó az árverési hirdetményt kézbesíti.

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelmét jelentette az is, hogy a közigazgatási ügyben eljáró törvényszék nem szerezte be a végrehajtótól azokat az iratokat, amellyel az árverési hirdetmény postázására, átvételére, a kifüggesztésre rendelt iratok kihelyezésére és levételére vonatkozó adatokat tartalmazza.

Ez az alapvető jog sérelmet szenved tehát abban az esetben, ha az Alaptörvényben biztosított jogokat az állam, illetve állami szervek – jelen esetben az alperes, a közigazgatási határozat elleni keresetlevelet elbíráló bíróság – egyértelműen – az I. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint - nem biztosítja.

e) A magán és családi élet és otthon tiszteletben tartásához való jog sérelme
(Alaptörvény VI. cikk (1)-(2) bek.)

Az ingatlan-nyilvántartásba az árverés tényének feljegyzése olyan módon, hogy nem kerül sor az árverési hirdetésnek a kézbesítésére a Vht-ben megjelölt személyek és a kifüggesztés érdekében megjelölt szervezetek részére, sérti az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt alapvető jogát.

Ezt a jogát indítványozónak a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény is biztosítja.

A törvény preambuluma – többek között – a következőket tartalmazza:

„Az Alaptörvény hetedik módosításával kiegészített VI. cikkére és az alapvető jogok korlátozhatóságának Alaptörvényben meghatározott általános kereteire, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatára figyelemmel, az Országgyűlés a magánélethez való jog hatékony biztosítása céljából, továbbá annak érdekében, hogy a jogalkalmazás figyelmét felhívja a magánélethez való jogot érintő aktuális kihívásokra, egyben annak okán, hogy a jogvitákban érvényesíthető legyen a magánélethez való jog fokozott védelme, a következő törvényt alkotja:”

A törvény preambulumban foglalt, a VI. cikk -ben foglalt alapvető jogok tekintetében a törvény az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Célok és elvek

1. § Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását (a továbbiakban együtt: magánélethez való jog) tiszteletben tartsák.

2. § (1) A magánélethez való jog a személyiség szabad kibontakoztatásához való jog része, amelynek értelmében az egyént szabadság illeti meg élete felelősségteljes, önálló alakítására, család, otthon és emberi kapcsolatok létesítésére és megővésére.

(2) A magánszféra fokozott védelmét szolgáló alapvető szabályokat törvény állapítja meg. E jog csak más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, a magánélethez való jog lényeges tartalmának és az emberi méltóságnak a tiszteletben tartásával korlátozható.

(3) A magánélethez való jog lényege, hogy azt – külön törvényben meghatározott kivételekkel – az egyén akarata ellenére mások ne sérthessék meg.

(4) A magánélethez való jog gyakorlása során mindenki köteles mások jogait tiszteletben tartani.

3. § Az állam elősegíti és támogatja a magánszféra tiszteletben tartását előtérbe helyező szemlélet kialakulását és fenntartását a társadalmi és a gazdasági élet valamennyi területén.

4. § A magánélethez való jogot érintő jogszabályokat az Alaptörvénnyel, valamint a magánélet hatékonyabb védelme céljából e törvény rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni.

Indítványozó szerint az alperes határozatával és a bírósági döntésekkel sérült a felperes magán- és családi élete és otthona tiszteletben tartásához való joga, amikor az árverési

hirdetmény úgy kerül az ingatlanügyi hatósághoz a végrehajtó által megküldésre, és az árverés tényének a feljegyzésére sor, hogy a végrehajtói árverési hirdetmény nem került kézbesítésre felperes részére, és a jogorvoslati jog (végrehajtási kifogás) gyakorlásának hiányában nem volt „végleges” a végrehajtói nemperes eljárásban hozott árverési hirdetmény az ingatlan-nyilvántartási feljegyzéshez.

e) A tulajdonhoz való jog sérelme [Alaptörvény XIII.cikk (1)-(2) bek.]

Az árverés tényének az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése a tulajdonjog körébe tartozó vagyonsökkenést, indította el, így az ingatlanügyi hatóság határozata, a keresetet elutasító törvényszéki jogerős ítélet, és Kúriának a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása tárgyában hozott határozata – sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdését.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 147.§-a ugyanis ingatlanvégrehajtás esetében feladja az „értéken szerzés” követelményét, és az egyébként úgy is nehéz helyzetben levő adóson üt még egyet a „kótya-vetyének” a törvényi biztosításával:

„147.§ (1) Az ingatlan kikiáltási ára a becsérték összege.

(2) Az ingatlanra – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az árverés

a) első szakaszában legalább a kikiáltási ár 90%-ának,

b) második szakaszában legalább a kikiáltási ár 70%-ának,

c) harmadik szakaszában legalább a kikiáltási ár felének

megfelelő összeggel tehető érvényes vételi ajánlat.

(3) Lakóingatlanra az árverés

a) első szakaszában legalább a kikiáltási ár 90%-ának,

b) második szakaszában legalább a kikiáltási ár 80%-ának,

c) harmadik szakaszában legalább a kikiáltási ár 70%-ának,

d) mindhárom szakaszában fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelés behajtása esetén legalább a kikiáltási ár 100%-ának

megfelelő összeggel tehető érvényes vételi ajánlat, ha az adósnak ez az egyetlen lakóingatlana, lakóhelye ebben van, és a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben volt.

(4) Lakóingatlannak kell tekinteni

a) a lakás céljára létesített és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlant (tulajdoni illetőséget) a hozzá tartozó földrészlettel, ha arra használatbavételi engedélyt adtak ki,

b) az ingatlan-nyilvántartásban tanyaként feltüntetett lakó-, illetőleg gazdasági épületet, épületcsoportot és az azonos helyrajzi szám alatt hozzá tartozó föld együttesét.

(5) A 138/C. §, a 139. § (1) bekezdés, valamint a 154/A. § (11) és (12) bekezdés alkalmazásában lakóingatlan az ingatlan-nyilvántartásban üdülő rendeltetési jelleggel nyilvántartott ingatlan, ha az ingatlan címe megegyezik az adós lakóhely igazolására szolgáló személyazonosító okmányában megjelölt címmel és lakóhelye a végrehajtási eljárás megindítását megelőző 6 hónapban is ebben az ingatlanban volt.”

A bíróságnak ezért komoly társadalmi felelőssége van a tulajdonhoz való jog biztosítása tekintetében abban, hogy az önálló bírósági végrehajtónak az „árverés ténye” feljegyzése tárgyában hozott határozat, csak olyan „tény” esetében lehet, amely tény megalapozó, árverési hirdetmény a felek (címezettek) számára kézbesítésre, a meghatározott ideig kifüggesztésre került).

f) A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme [Alaptörvény XXIV. cikk (1)-(2) bek.]

fa) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) az árverési hirdetmény kézbesítésével kapcsolatban az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Vht. 144. § (1) Az árverési hirdetményt kézbesíteni kell

- a) a feleknek,
- b) azoknak, akiknek az ingatlanra vonatkozólag az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joguk van,
- c) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi jegyzőnek,
- d) az ingatlanügyi hatóságnak.

(2) Az ingatlanügyi hatóság az árverés kitűzését bejegyzi az ingatlan-nyilvántartásba.

Vht. 145. § (1) Az árverési hirdetményt ki kell függeszteni:

- a) a bíróság hirdetőtábláján,
- b) az ingatlan fekvése szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatal, a főpolgármesteri hivatal hirdetőtábláján,
- c) az ingatlanügyi hatóság hirdetőtábláján.

(2) Az árverési hirdetményt az árverésnek a hirdetményben feltüntetett időtartamára kell a hirdetőtáblán kifüggesztve tartani.

(3)

(4) A végrehajtó bármelyik fél kérelmére gondoskodik arról, hogy az árverést egyéb megfelelő módon is közhírré tegyék.

Mindezekből a szabályokból következik, hogy az önálló bírósági végrehajtó eljárása az árverési hirdetmény tekintetében nem „végleges”, ha az árverési hirdetmény kézbesítése nem történik meg, és a jogorvoslati határidő a végrehajtási kifogásra nem telik el. Ennek hiányában ugyanis az Inyvtv. 29.§-a és 34.§ (1) bekezdése alapján az árverés tényének feljegyzése feltételei nem állnak fenn.

E rendelkezések az alábbiakat tartalmazzák:

Jogok bejegyzése és tények feljegyzése alapjául szolgáló okiratok

Inyvtv. 29.§ Jogok bejegyzésének és tények feljegyzésének – ha törvény másként nem rendelkezik – olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata (a továbbiakban: okirat) alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja, továbbá tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett, vagy közbenső szerzőként bejegyezhető jogosult részéről (bejegyzési engedély). A bejegyzési engedélyt a jogosult külön, a bejegyzés alapjául szolgáló okirattal azonos alakissággal rendelkező okiratban is megadhatja.

Inyvtv. 34. § (1) A bejegyzés alapjául szolgáló végleges hatósági és jogerős bírósági határozat tartalmára e törvény 32. § (1) bekezdésében foglaltak az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a határozatnak és a bejegyzésre irányuló megkeresésnek – az érdekelt lakcímén túl – vagy az érdekelt természetes személyazonosító adatait vagy az érdekelt családi nevét, utónevét és személyi azonosítóját kell tartalmaznia, továbbá a felek megállapodását a hatóság rendelkezése pótolja. Ez utóbbi rendelkezés bíróság által okiratba foglalt jognyilatkozatra nem vonatkozik.

(2) Az állami szervek által vezetett, jogszabály által rendszeresített nyilvántartásokból készített kivonatnak csak a bejegyzéshez szükséges adatokat kell tartalmaznia.

(3) *A közokirat alakiságát a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) határozza meg.*

Indítványozó álláspontja szerint az önálló bírósági végrehajtó nemperes eljárásában kézbesítés hiányában (és a jogorvoslati jog eltelte nélkül) nem tekinthető véglegesnek vagy jogerősnek az önálló bírósági végrehajtó által szerkesztett, az ingatlanügyi hatóságnak feljegyzés céljából megküldött árverési hirdetmény.

Ebből következően az önálló bírósági végrehajtó megkeresését az ingatlan ügyi hatóságnak el kellett volna utasítania. Mivel ez nem történt meg, és a felperes indítványozó keresetindítása nem vezetett eredményre, az alperes határozata sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.

A Fővárosi Törvényszék is ezen Alaptörvény-ellenességet a határozatával megvalósította, mert az alperes jogellenes tevékenységét nem észlelve, felperes bizonyítási kérelmét (a végrehajtónak a kézbesítéssel kapcsolatos adatainak közlését és iratainak beszerzését) elutasította, majd a keresetét is elutasította.

g) *A tisztességes, igazságos, pártatlan, időszerű bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértése]*

A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét a Fővárosi Törvényszék és Kúria előtti bírósági eljárás során hozott jogerős határozatok tekintetében az alábbi tényezők, körülmények idézték elő.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű időn belüli elbírálás. A szabály - de facto - nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {26/2021. (VIII. 11.) AB határozat, Indokolás [32]; Abh2., Indokolás [57], továbbá a IV. 3211/2021. hat. [38]}.

ga) A törvényszék előtti bírósági eljárásban a bíróság – a Kp. 8.§ (3) bekezdésében foglalt indok hiányában, jogszabálysértően - egyesbíróként járt el, így mivel az ítéletet nem három hivatásos bíróból álló tanács hozta meg a Kp. 8.§ (1) bekezdése alapján; a bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva.

Ez sérti a felperes indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Amennyiben fellebbezésnek lett volna helye az elsőfokú bíróság ítélete ellen, a Kp. 110.§ (1) bekezdés a) pontja alapján mellőzhetetlen lett volna az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás megismétlése.

gb) A törvényszék alaptalanul és indokolatlanul utasította el a felperes indítványozó bizonyítási indítványát az önálló bírósági végrehajtótól az árverési hirdetmény kézbesítésével kapcsolatos adatok és iratok beszerzésére. A felperest így a bíróság elzárta attól, hogy a bizonyítsa azt, hogy nemcsak a felperes részére nem került határidőben az árverési hirdetmény kézbesítésre, hanem a többi címzett számára sem, és az előtt, hogy a jogorvoslati határidő a végrehajtási kifogás tekintetében eltelt volna, küldte meg az önálló

bíróági végrehajtó az ingatlanügyi hatóságnak az árverés tényének feljegyzésére, és már azt megelőzően megkezdődött a végrehajtási licit az ingatlanra, hogy az árverés kitűzéséről a felpere indítványozó értesülést szerezhetett volna.

gc) A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja, aa) és ab) pontjában foglalt törvény rendelkezések figyelmen kívül hagyásával contra legem jogalkalmazás történt a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásával, mert a Kúria nem vette figyelembe az Alaptörvény 28. cikke alapján a Kp. preambulumban foglaltakat, és ennek mellőzésével figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, a közigazgatási szerv alperes, továbbá a törvényszék jogerős ítéletének meghozatalával megvalósított jogszabálysértéseket.

A felülvizsgálati kérelem beadásakor a Kp. 118.§ (1) bekezdése az alábbi rendelkezéseket tartalmazta:

118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.”

Felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja, aa) alpontja és ab) alpontjára alapította.

A Kp. 117.§ (4) bekezdése értelmében ezen okokra alapított felülvizsgálati kérelem esetében ezeket az okokat a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte, azokat nem kellett bizonyítania, és indokolnia sem!

A Kúria határozatában az indokolásban említett (1) bekezdés a) pontja ac) alpontja, ad) alpontja és (1) bekezdés b) pontja nem volt megjelölve felülvizsgálati okként.

Mindezekre a törvényi követelményekre tekintettel a Kúria befogadást megtagadó végzése nincsenek relevanciában sem a felülvizsgálati kérelemmel, sem a törvényi rendelkezésekkel. A befogadás megtagadása a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) pontja rendelkezésein kívülre esik.

A Kp. a felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban nem tartalmaz arra vonatkozó törvényi rendelkezést, hogy

- a) *a befogadás abban az esetben lehetséges, hogy ezzel a Kúria az egyedi ügyek intézésében jogegységi funkciót láthasson el {Lásd [9] bekezdésben foglaltakat}. A befogadásnál tehát ezt a feltételt az ügyekben való „mazsolázás” érdekében nem lehet figyelembe venni. A Kúria előtti jogegységi eljárásra nem a Kp. XIX. fejezete szolgál, hanem a Bszi. rendelkezései. Ha egy közigazgatási peres ügyben az Öt Tagú Tanács nem észleli a jogegységi eljárás lehetőségét, ez a megtagadás indokául – kizáró törvényi rendelkezés hiányában nem szolgálhat.*
- b) *a felülvizsgálati kérelem befogadására vonatkozó döntés meghozatala során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az ügyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia! {Lásd [9] bekezdésében*

foglaltakat} A Kp. 118.§ (1) bekezdése alapján ugyanis akkor a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata miatt indokolt. Tehát a az egyedi ügy és a jogegység esetleges kapcsolata a befogadásnak nem törvényi feltétele. Mivel a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek a kérelmet nem kell indokolnia, csak az okra hivatkoznia, a törvényi követelményeknek megfelelő kérelem befogadása – jogegységi eljárás lehetőségének hiányában sem nem mellőzhető. Indítványozó úgy véli, hogy ebben az esetben jogegységi eljárás nélkül kell a Kúriának a felülvizsgálati eljárás során az állított jogszabálysértést felülvizsgálnia, és fennállása esetében kiküszöbölnie. Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt kötelező jogértelmezéssel szemben tehát a Kúria téves következtetett arra, hogy a *„felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.”* {Lásd a [9] bekezdésben foglaltakat}.

Ez teljesen ellentétes lenne a Kp. céljával, és a 2.§ (1) bekezdésében rögzített, a bíróság feladatával, miszerint „hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson.”

- c) a Kp 118.§ (1) bekezdés a) pont aa) pontjában foglalt felülvizsgálati okban nincs szó arról, hogy a **joggyakorlat egységének biztosítása**, milyen relációban értelmezhető, mint ahogy ezt a Kúria végzése [10] bekezdése tartalmazza: *„[10] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, továbbá a még hatályban lévő irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megisméllődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.”*

Indítványozó szerint mindezeket a mérlegelési körülményeket – mivel nem törvényi előíráson alapulnak – a felperes indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadásának megtagadása tekintetében nem lehetett volna érvényesíteni, amelyre tekintettel a törvényben foglalt követelményeken túlmenő szempontok alapján a befogadás megtagadása sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) III. fejezet *„A bíróságok feladatai az ítélezés egységének biztosítása érdekében”* címe alatt szereplő eljárási eszközök, lehetőségek – figyelemmel a Bszi. 25.§-ában foglaltakra - nem adnak a Kúriának arra törvényi felhatalmazást, hogy a Kp. XIX. fejezetében foglalt egyedi ügyekben előterjesztett felülvizsgálati kérelmek befogadásának olyan gyakorlatot alakítson ki, mint amely a Kúria végzésének [9] és [10] bekezdésében szerepel. Indítványozó véleménye szerint, ha a jogerős határozat tekintetében a fél jogszabálysértésre hivatkozik, és megjelöli a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) pontját – további törvényi rendelkezés hiányában – a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása Alaptörvény-ellenes, mert nem a jogszabályok uralta tisztességes eljárás alapszik a felülvizsgálati kérelemből való kizárás. Indítványozó álláspontja szerint a Kúria döntése a befogadás tekintetében csak törvényi rendelkezésen alapulhat. A Kúria határozatából – erre vonatkozó indokolás és jogszabályi rendelkezés megjelölése nélkül - nem vezethető le az a jogértelmezési folyamat, amely a felperes felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadta. Ezért a Kúria végzése sérti az indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolásának [34] bekezdése rögzítette, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. [...] Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” Ugyanebben a döntésében arra is rámutatott a testület, hogy „az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné” (Indokolás [31]). Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az említett határozatban kifejtetteket később számos ügy elbírálása során pontosította, kiegészítette, így az „[a]z alkotmánybírósági gyakorlat szerint, a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának nem minden egyes részletre, hanem az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.” {3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31], továbbá a IV. 3211/2021. hat. [40]}

Indítványozó szerint – a fentiekre tekintettel – a Kúria a végzésében a befogadás megtagadása tekintetében az indokolási kötelezettségét nem teljesítette.

h) Hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.].

ha) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése a jogorvoslathoz való jog körében nem véletlenül tartalmazza azt, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.” {Indítványozó ehhez kapcsolva utal arra, hogy a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló – többször módosított – 1949. évi XX. törvény (Alk.) 57.§ (5) bekezdése is közel hasonló rendelkezést tartalmazott, miszerint „[...] a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”}

Mindebből az következik, hogy a közigazgatási határozatok tekintetében is biztosítani szükséges – a közigazgatás szervezeti rendszerén belül – a jogorvoslati jogot, amely nem a Kp. 5.§-ában foglalt „közigazgatási bírói út”.

Az Alkotmánybíróság az 5/1992. (I. 30.) AB határozatában kifejtette, miszerint „Vagyis a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy –[...]– ugyanazon szervezeten belül magasabb fórumhoz fordulás lehetősége.”

A közigazgatási bírósági döntés ellen sem volt helye jogorvoslatnak, mert az elsőfokú bíróság ítélete ellen a fellebbezés ki van zárva.

A fenti hiányosságok tükrében azonban véleményem szerint a közigazgatási döntések tekintetében a Kúria előtti felülvizsgálati kérelmet nem lehet „rendkívüli jogorvoslatnak” tekinteni. Nemcsak azon okból, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a „rendkívüli jogorvoslat” (így a felülvizsgálati kérelem) nem tartozik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése hatálya alá (Lásd értelemszerűen az **1319/B/1993. AB határozatot, a 787/D/1999. sz. határozatot és a 42/2004. (XI.9.) AB határozatot**); hanem azon okból sem, amilyen – jogszabállyal alá nem támasztott – érvelést a Kúria végzése tartalmaz: „[9] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[10] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, továbbá a még hatályban lévő irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.”

A kérdés tehát az, hogy fennáll-e, biztosított-e jelenleg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog?

Indítványozó szerint, az eljárás során a hatékony jogorvoslathoz való jog több szempontból – a jelenleg fennálló jogi szabályozás következtében - nem érvényesülhetett, amelyek az alábbi körülmények voltak:

- az ingatlanügyi hatóság által hozott árverés tényének feljegyzése határozat meghozatala során a határozat ellen közigazgatási úton nem volt helye fellebbezésnek;
- az elsőfokú bírósággént eljáró közigazgatási perre hatáskörrel rendelkező Fővárosi Törvényszék határozata ellen nem volt helye fellebbezésnek;
- a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó határozata ellen nincs helye semmilyen jogorvoslatnak.

Minderre tekintettel indítványozó álláspontja szerint megállapítható, hogy sem a közigazgatási eljárásban, sem pedig a bírósági eljárásban a jogorvoslathoz való jog sérelmet szenvedett. Az Alkotmánybíróság ugyanis a **661/D/2002. sz. határozatában** kimondta, hogy a keresetindítás szabályai nem hozhatók alkotmányossági összefüggésbe a jogorvoslati joggal; bár a közigazgatási határozatok bíróság előtti törvényességi szempontból történő felülvizsgálata keresetindítás nélkül a Kp. 37-38.§-ában foglaltakra nem lehetséges.

hb) Az egyfokú eljárásban hozott közigazgatási határozat ellen a keresetindításban foglalt bizonyítékokat a bíróság nem szerezte be az önálló bírósági végrehajtótól, hogy azokat megvizsgálja és pontos tényállást állapítson meg abban a tekintetben, hogy a 2021. február 15-ére keltezett árverési hirdetménynek a címzettek részére történő kiadására és átvételére mikor került sor, valamint a kifüggesztésre és levételre mikor került sor, és ehhez képest az árverési honlapon a hirdetmény mikor került közzétételre és a licit mikor kezdődött el és fejeződött be.

Indítványozó szerint az önálló bírósági végrehajtó megkeresése az ingatlanügyi hatósághoz csak kézbesítéssel és kifüggesztéssel vált „véglegessé”, amely csak így vált alkalmas okirattá az árverés tényének bejegyzésére az Inyvtv. 34.§ (1) bekezdése alapján.

Mindezt az támasztja alá, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi) 162.§-a értelmében a „*A bírósági végrehajtó eljárása nemperes eljárás, a hatáskörében tett intézkedése mindenkire kötelező*”.

A közigazgatási bíróság tehát a hatékony jogorvoslathoz való jogot az eljárása során nem biztosította, ezért a kereset elutasítása Alaptörvény-ellenes volt, mert a keresetet helyt adással kellett volna elbírálnia.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

1) Indítványozó az elsőfokon eljáró bíróságon nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, arra tekintettel, hogy a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet is előterjesztett; bízva abban, hogy az eredményre vezet.

Erre tekintettel indítványozó kérte az elsőfokú bíróságtól – most, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásra került – elsődlegesen az Ábtv. 53. §(4) bekezdése alapján a jogerős ítélet és Kúria végzése végrehajtásának felfüggesztését, másodlagosan – amennyiben az elsőfokú bíróság jogerősen a felfüggesztés iránti kérelmet elutasítaná – az Ábtv. 61.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságtól azt, hogy hívja fel az elsőfokú bíróságot a felfüggesztésre.

2) A felfüggesztés iránti kérelmét indítványozó azzal támasztja alá, hogy az önálló bírósági végrehajtó az árverési hirdetmény alapján az ingatlanügyi hatóságnak az árverés tényének feljegyzését követően (illetve a hirdetménnyel azonos időben) az árverést lefolytatta és az árverési jegyzőkönyvben [I/2 irat] sikeres árverést állapított meg. A súlyos, illetve helyrehozhatatlan kár elkerülése érdekében indokolt a végrehajtás felfüggesztése.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

1) Indítványozó az ügyvédi meghatalmazást a 2022. április 12-ai beadványához csatolta.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

1) Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Indítványozó a 2022. április 12-ei indítványához csatolta a Fővárosi Törvényszék 28. K. 704.457/2021/13. sorszámu, 2022. január 20. napján jogerős ítéletét

Indítványozó csatolja:

I/1 alatt – a Kúria Kfv. VI. 37.296/2022/2. sorszámu végzését

I/2 alatt – az árverési jegyzőkönyvet

ű

Budapest, 2022. július 11.

Tisztelettel:

indítványozó

képviselőtében,

